

Moral Responsibilities and Judicial Security in Criminal Proceedings

M B. Basir¹, M B. Amerinia^{2}, K. Janipour²*

1. *Ph.D. Student in Criminal Law and Criminology, Yasouj Branch, Islamic Azad University, Yasouj, Iran.*

2. *Department of Law, Yasouj Branch, Islamic Azad University, Yasouj, Iran.*

Abstract

Background: After the Islamic revolution, the government's view of the working class and their effective role in the victory of the revolution changed. Analyzing and submerging the labor class discourse in the discourse of the Islamic Republic and the ways out, articulation and reconstruction of the labor discourse is one of the main goals of this research. The issue here is how the Islamic Republic, by articulating various discursive elements, has used "language", "slogans", "speeches", "intimidation", "repression" in order to form its hegemonic formation. Research question: "Has the discourse of the Islamic Republic caused the collapse of the labor discourse"?

Conclusion: In this research, relying on the discourse theory of Laclau and Mouffe, "opposition" is used as an analytical tool to examine how the discourse of the Islamic Republic tries to alienate the labor discourse. Based on the results of the study, it was found that the discourse of the Islamic Republic after the revolution tried to destroy the unity of the labor discourse and it succeeded to some extent in doing so, but the increase in moral awareness, the search for justice, the change of class thinking and the recognition of the needs of the classes, the possibility of coalition It has made a discourse possible. The achievement of the research is to confirm the concept of alienating the discourse of the Islamic Republic from the labor discourse and its collapse.

Key words: *Ethics, Justice, Working class, Class consciousness*

***Corresponding Author:** Amerinia M.B. Department of Law, Yasouj Branch, Islamic Azad University, Yasouj, Iran. Email: mb.amerinia1977@gmail.com

How to cite: Basir M.B, Amerinia M.B, Janipour K. Moral responsibilities and judicial security in criminal proceedings. *Ethics in Science and Technology*. 2025,19(4): 108-115.

Copyright © 2025 Authors. Published by Iranian Association for Ethics in Science and Technology. This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International license. (<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>). Non-commercial uses of the work are permitted, provided the original work is properly cited

مسئولیت‌های اخلاقی و امنیت قضایی در دادرسی کیفری

محمد باقر بصیر^۱، دکتر محمد باقر عامری نیا^{۲*}، دکتر کرم جانی پور^۳

۱. دانشجوی دکتری حقوق جزا و جرم‌شناسی، واحد یاسوج، دانشگاه آزاد اسلامی، یاسوج، ایران.

۲. گروه حقوق، واحد یاسوج، دانشگاه آزاد اسلامی، یاسوج، ایران.

(تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۶/۱۹، تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۸/۲۱)

چکیده

زمینه: امنیت قضایی، مفهومی است که به موجب آن حیثیت افراد، جان، مال و کلیه امور مادی و معنوی شهروندان، در حمایت قانون و در صیانت قوه قضائیه قرار خواهند گرفت. تأمین امنیت قضائی و عدالت برای همه و تساوی عموم در برابر قانون، از وظایف حاکمیتی، یعنی تعهد دولت‌ها و در اصل برعهده دستگاه عدلیه و قوه قضائیه هر نظام حقوقی است که برای دستیابی به آن توجه به مسئولیت‌های اخلاقی و سلامت قضایی اهمیت فراوان دارد. از این رو، در این مقاله سوال اساسی این است که جایگاه مسئولیت‌های اخلاقی و امنیت قضایی در دادرسی کیفری چیست و رویه قضایی نظام کیفری ایران در این خصوص چه رویکرد و حکمی دارد؟

نتیجه‌گیری: دادرسی کیفری همواره باید از یک سلسله اصول و موازین اخلاقی و حقوقی پیروی کند و پیوسته انطباق آیین و سازوکارهای مورد استفاده در تمام مراحل فرایند قضایی با آن سنجیده شود تا مبدا از مسیر انصاف منحرف گردد چرا که چنین انحرافی امنیت قضایی در جامعه را دچار اختلال می‌نماید. در حقوق ایران به مولفه‌ها و مصادیق مختلفی از مسئولیت‌های اخلاقی در مرحله پیش از دادرسی به عنوان مهم‌ترین عناصر امنیت قضایی پرداخته شده و به طور ویژه مورد توجه قانونگذار قرار گرفته است. در رویه قضایی نیز می‌توان آرای را یافت که عدم رعایت عناصر امنیت قضایی موجب محکومیت انتظامی قضات شده است.

کلید واژگان: مسئولیت اخلاقی، امنیت قضایی، دادرسی کیفری، دادرسی عادلانه.

سرآغاز

از مهمترین تضمینات دادرسی عادلانه^۱ اصول کلی حقوق کیفری اند. دادرسی عادلانه مجموعه‌ای از مقررات و اصول است که به منظور حمایت از حقوق و آزادی‌های افراد در فرایند دادرسی به عنوان یکی از حقوق بشری^۲ افراد در عرصه بین‌المللی و داخلی بر آن تأکید شده است. حق بر دادرسی منصفانه از آنچنان اهمیتی در قلمرو حقوق بشر برخوردار است که تحقق عملی آن، زمینه ساز واقعی حقوق بشر و آزادی‌های اساسی او خواهد بود^۱، زیرا بهترین و عادلانه‌ترین راه حل در دعوا، از مسیر دادرسی منصفانه و با لحاظ تضمینات لازم برای طرفین دعواست^۲ و اعتماد^۳ طرفین و عموم جامعه نیز زمانی حاصل می‌شود که مراجع صدور رأی در حل و فصل دعاوی دادرسی منصفانه را ملاک عمل قرار دهند^۳.

آنچه دستیابی به دادرسی عادلانه را تضمین می‌کند توجه به مسئولیت‌های اخلاقی^۴ در فرایند دادرسی است. رابطه بین اخلاق^۵ و حقوق امری مسلم و مورد تأیید و تأکید فلاسفه و اندیشمندان اخلاقی و حقوقدانان است.

برای فهم رابطه اخلاق و حقوق باید مفهوم آنها را بشناسیم. حقوق مجموعه قواعد الزام آور کلی است که به منظور ایجاد نظم و عدالت^۶ بزرگ جامعه حکومت می‌کند و از طرف دولت تضمین شده است. بنابراین قواعد حقوق الزام آور است. حقوق مجموعه‌ای از باید و نباید است. قاعده‌ای رفتاری و کلی است بنابراین تصمیماتی که مجالس مقننه در مورد خاص می‌گیرند حقوق نیست زیرا حقوق باید کلی باشد، تمام کسانی که مصداق آن هستند باید تابع آن باشند. حقوق دو هدف دارد که گاه با هم متعارض هستند اول ایجاد نظم و دوم استقرار عدالت.

اما مفهوم اخلاقیات در دو زمینه به کار می‌رود، اول: تشخیص فردی (خوب از بد) و دوم: روش‌های رفتاری که گاه به عنوان «عرف رفتاری» نهادینه شده در یک گروه فرهنگی، مذهبی، اجتماعی یا فلسفی شناخته می‌شود. قواعد اخلاق تکیه بر وجدان شخص دارد، یعنی اعتبار این قواعد از درون تضمین می‌شود نه از برون در حالی که قواعد حقوق از طرف دولت تضمین می‌شود.

نویسنده مسئول: نشانی الکترونیکی: mb.amerinia1977@gmail.com

اگر اهداف نظام قضایی در کشور، تأمین و دفاع از حقوق شهروندان دانسته شود، امنیت قضایی آن هنگام حاصل خواهد شد که قواعد، احکام، نهادها، سازمان و فعالان موجود در بخش قضایی کشور (مجموع ورودی‌ها، فرآیند قضاء و خروجی‌های نظام قضایی) در رسیدن به این اهداف، تلاش ورزند و به مسئولیت‌های اخلاقی خود توجه کنند، از این رو اگر نظام قضایی موجود باشد و به هر علت نتواند به اهداف یاد شده نایل گردد، خواهیم گفت که به میزان بی توجهی به مسئولیت‌های اخلاقی، از امنیت قضایی محرومیم (۸).

مسئولیت اخلاقی در نظام قضایی

مسئولیت اخلاقی مسئولیتی انسانی است که ناظر به آینده یا گذشته می‌باشد و در عین حال، غیر از مسئولیت به معنای حقوقی، اجتماعی، علی و... است. این تعریف، کلی است و تنها بیان می‌کند مسئولیت اخلاقی غیر از مسئولیت‌های دیگر است، اما ملاک اخلاقی بودن را به درستی مشخص نمی‌کند، بنابراین نیازمند تبیین بیشتر معنای مسئولیت اخلاقی و اخلاق هستیم. در لغت نامه دهخدا، مقابل واژه اخلاق چنین آمده است: جمع خُلق، خوی‌ها، دانش پیوندی خویش‌ها (۹). اخلاق در اصل واژه‌ای عربی بوده و مفرد آن «خُلق» می‌باشد و در لغت نامه به معنای سرشت و سجیه به کار رفته است؛ اعم از این که سجیه و سرشتی نیکو و پسندیده باشد یا زشت و ناپسند (۱۰). محققان و صاحب‌نظران علم روانشناسی از اخلاق به عنوان قواعد علمی احترام برانگیز در جامعه در راستای رواج خوبی‌ها و کاهش بدی‌ها یاد کرده‌اند (۱۱).

اخلاق حسنه در هر جامعه، ترکیبی است از رسوم اجتماعی^۱، تعلیم‌های مذهبی^۲ و داوری‌های عقلی که تشکیل دهنده‌ی وجدان عمومی است. بر خلاف اخلاق حسنه در اخلاق عمومی الزاماً تعلیم مذهبی و داوری‌های عقلانی دخالت ندارند و اخلاق حسنه همان اصول اخلاقی مقبول عقلانی جامعه است. ارتباط حقوق و اخلاق و نقش اخلاق در تغییر قواعد حقوقی همواره جزء مهم‌ترین دغدغه‌های فلاسفه‌ی حقوق و همچنین فلاسفه‌ی اخلاق بوده است. برخی به شدت تلاش کرده‌اند تا علم حقوق را از سایر ترکیبات نظیر اخلاق بیبرایند (۱۲). و از طرفی برخی نیز به منظور در نظر گرفتن حداکثری قواعد اخلاقی در حقوق گام برداشته‌اند.

شعاع کارکرد قواعد حقوقی، برخلاف قواعد اخلاقی^{۱۱} که گستردگی خاص خود را دارد؛ محدود به پیوندهای اجتماعی و تعاملات خارجی آنهاست. هدف و قلمرو قواعد حقوقی ایجاب می‌کند تا بوسیله‌ی نظامی مدون ضمانت اجرای مادی و اجتماعی را برای آن در نظر بگیریم. بی‌شک قلمرو وسیع‌تر قواعد اخلاقی را نمی‌توان تماماً به عنوان الزامات قانونی پذیرفت. در حال حاضر در هیچ یک از نظام‌های حقوقی دنیا دایره‌ی رفتارهای اخلاقی با قوانین یکی نیست. از

از آنجا که برای حفظ نظم در جامعه نمی‌توان تنها بر وجدان اشخاص تکیه کرد و بسیاری از مفاهیم اخلاقی نیازمند حمایت قانونی هستند علم حقوق شکل گرفت و برای بسیاری از قواعد اخلاقی ضمانت اجرایی ایجاد کرد.

در این بین، امنیت قضایی، زمانی شکل خواهد گرفت که مسئولیت‌های اخلاقی نهاد قضایی مورد توجه قرار گرفته و اصول دادرسی عادلانه به نحو گسترده تضمین کننده حقوق مادی و معنوی شهروندان و خصوصاً اصحاب دعوا باشند. در حقیقت، دادرسی عادلانه، یکی از حقوق بنیادین بشری است که صحت، کارایی و سلامت سیستم قضایی یک کشور و دستیابی به امنیت قضایی را تضمین می‌کند (۴). همچنین امنیت قضایی به عنوان یکی از حقوق بنیادین بشری در اسناد بین‌المللی مربوط به حقوق بشر و انواع آن، به عنوان حقوقی بنیادین و لازمالاجرا دارای ویژگی‌های حقوق سخت و از قواعد لازم‌الاجرا می‌باشد (۵). بنابراین با توجه به آنچه ذکر آن رفت پژوهش حاضر با هدف بررسی مسئولیت‌های اخلاقی و امنیت قضایی^۷ در دادرسی کیفری شکل گرفت.

بحث

مفهوم امنیت قضایی

امنیت در لغت به معنای ایمن شدن، در امان بودن، آرامش و آسودگی است. در حالی که امنیت قضایی در اصطلاح حقوقی به معنای «اطمینان خاطری است که بر اساس آن افراد در جامعه‌ای که زندگی می‌کنند نسبت به حفظ جان، حیثیت و حقوق مادی و معنوی خود بیم و هراسی نداشته باشند» (۶). قاضی و قانون تاسیساتی تأمین کننده آزادی و امنیت هستند و در این ساحت به نظر می‌رسد که نظام قضایی هر کشوری می‌تواند مدافع حقوق شهروندان^۸، مجری عدالت و رکن اصلی ایجاد امنیت قضایی باشد.

بنابراین امنیت نه تنها یک ارزش [والا] و به خودی خود مطلوب است بلکه وسیله‌ای است برای رسیدن به مطلوب‌های دیگر (۷). به عبارت دیگر آثار قوانین در حمایت از ارزش‌ها و منافع اجتماعی بروز پیدا نمی‌کند مگر اینکه قوه قضائیه این حمایت را تضمین و سرپرستی کند. برابر بند ۶ اصل ۲ ق.ا.ج.ا. برای تأمین امنیت قضایی، و حفظ کرامت و ارزش والای انسان و آزادی‌های مشروع او در جامعه، تنها راه رسیدن برپائی قسط و عدل واقعی است. از این رو برای اینکه همه افراد در مقابل قانون یکسان تلقی شوند و در نتیجه تساوی عموم در برابر قانون محقق گردد؛ امنیت سازی قضایی اولاً: بر عهده حکومت (دولت‌ها) و ثانیاً: وظیفه ذاتی قوه قضائیه خواهد بود. کلید واژه‌ای که عیناً در قانون اساسی ایران و، از جمله در شرح وظایف دولت به معنی اعم ذکر شده است. بنابراین امنیت قضایی را می‌توان در تعریف زیر بیان کرد:

«عملکرد صحیح، به هنگام و بدون تبعیض سیستم قضایی جهت رسیدن به اهداف تعریف شده و اطمینان عمومی نسبت به این عملکرد»

بدیهی است از نخستین اصول و معیارهای لازم برای تضمین مصونیت جان و مال اشخاص همانا ممنوعیت هرگونه تعرض به افراد بدون حکم قضایی ناشمی از فرایند قانونی منصفانه است.

همانگونه که در اسناد بین المللی حقوق بشر نیز تصریح گردیده سلب آزادی از اشخاص استثنایی است که تنها به حکم ضرورت و بر مبنای قانون و دستور مرجع، قضایی صالح قابل اعمال است (۱۵). بدیهی است از آنجا که نظام قضایی اسلام مبتنی بر کرامت انسانی^{۱۳} است و حفظ شأن و کرامت انسانی افراد نیز در گرو مصونیت جان، مال و حیثیت افراد از هرگونه تعرض و تعدی است، اصل یاد شده را مورد تأکید قرار داده است. از این رو در قضای اسلامی اجرای مجازات که طبعاً متضمن نوعی محدودیت و محرومیت در مصونیت ها است تنها در شرایط ضروری و با حکم مقام صالح قضایی و رعایت معیارهای عدالت در دادرسی امکانپذیر است (۱۴). از این رو از منظر اسلام امر قضا امری بس خطیر و از حقوق الهی است که خدای متعال اجرای آن را به پیامبران و اوصیای ایشان سپرده است.

۳) قضاوت توسط قضات صالح، مستقل و بی طرف

اصول استقلال^{۱۴}، صلاحیت و بی طرفی قاضی از شرایط اولیه تدارک محاکمات عادلانه است. در دکتترین قضایی اسلام منصب قضا از چنان شأن و جایگاه رفیعی برخوردار است که تنها انبیا یا اوصیای آنان و فقیهان پارسا شایسته آند. آیات و روایات فراوانی وجود دارد که دلالت می کند بر منع، ترافع، و رجوع نزد حاکمان و قضات جور، به ویژه اگر نوعی معاون به آنان به شمار آید، به گونه ای که حتی فرموده اند اگر حق خود را به واسطه حکم قاضی یا حاکم جور و ستمگر بگیری سحت و حرام است و رضایت به حکم و فرمان جائران تحریم شده است. همچنین صلاحیت علمی برای قضا چنان مهم است که حکم قاضی غیر عالم هرچند در واقع، به حق باشد نافذ نیست.

استقلال و بی طرفی دو شرط اساسی و لازم و ملزوم یکدیگرند و از ویژگی های اساسی قضای اسلامی است.

امام علی علیه السلام در نامه تاریخی خود به مالک اشتر که باید از آن به «مشور حکمرانی خوب» تعبیر کنیم، از جمله سفارش فرموده اند که قاضی را از نظر منزلت و مقام آن قدر بالا ببر که هیچ یک از یاران نزدیک به نفوذ در او طمع، نکنند. این شأن و مرتبه قضای را امیر مومنان خود در زمان امارتش آشکارا نمایاند، آنجا که همانند یک فرد عادی برای دفاع یا دادخواهی به قاضی مراجعه می فرمود.

۴) اصل نظارت بر حسن انجام دادرسی

حفظ استقلال قاضی با اعمال نظارت بر عملکرد او منافات ندارد، بلکه به منظور اطمینان از تحقق عدالت که اصلی ترین هدف قضای اسلامی است ضروری می نماید (۱۶). البته منظور از این نظارت، نظارت سلسله مراتبی اداری نیست، بلکه نظارت فنی و علمی حقوقی و قضایی است. امروزه آیین تجدیدنظر و پژوهش از شاخص های سیستم قضایی عادلانه است ضمن اینکه نظارت عمومی^{۱۵} نیز از

طرفی ضمانت اجرای قواعد اخلاقی در منظر شرع، نه کیفرهای ملموس که اغلب باورهای غیب اندیشانه به عقاب یا پاداش روز واپسین است همچنان که وجدان، محکمه ای برای بازخواست آدمی به شمار می رود از این رو بر مسئولیت اخلاقی تأکید می شود چرا که اخلاق به طور کامل نمی تواند توسط قوانین ضمانت اجرایی پیدا کنند.

مسئولیت های اخلاقی که برای ایجاد امنیت قضایی ضرورت دارد

همانگونه که اشاره شد، دادرسی عادلانه همواره بر اساس توجه به مسئولیت های اخلاقی پیش می رود و پیوسته می بایست انطباق آیین و سازوکارهای مورد استفاده در تمام مراحل فرایند قضایی با اخلاق سنجیده شود تا مبادا از مسیر انصاف منحرف گردد. این اصول و قواعد معمولاً مورد پذیرش نظام های مختلف حقوقی و قضایی بوده، می توان از آنها به اصول کلی حقوق یاد کرد که می تواند نقش تعیین کننده ای در هدایت دادرسی به سمت محاکمه ای عادلانه ایفا کند، آیین و شیوه های خاصی را اقتضا کند و حقوقی بنیادین را برای اصحاب دعوا و اشخاص ذیربط به ویژه متهم ایجاب کند که ذینفعان آن می توانند در محضر دادگاه به آن استناد و در صورت نیاز به خاطر نقض آن اعتراض و پژوهش خواهی کنند (۱۳).

۱) اصل حرمت و مصونیت جان و مال مردم

اصولاً در هر نظام اجتماعی مبتنی بر حقوق و آزادی های اساسی مردم، حرمت و مصونیت جان^{۱۶}، مال و حیثیت آدمیان در درجه اول اهمیت قرار دارد. در منابع، اسلامی چنین نگاهی به خوبی استنباط می شود (۱۴). می توان گفت اساس همه قواعد، مقررات و معیارهایی که ناظر بر دادرسی است به همین اصل برمی گردد و در راستای عینی بخشیدن به چنین اصلی است چه اینکه چنانچه در جامعه ای جان و مال و حیثیت افراد حرمت نداشته باشد، نوبت به بحث درباره عدالت و انصاف در دادرسی نمی رسد، کما اینکه باور به این اصل خود مقتضی و مستلزم اتخاذ و التزام به موازین، قواعد، آیین ها و ساز و کارهایی است که عادلانه بودن فرایند قضایی را تضمین می کند و عینیت یافتن حرمت و مصونیت جان و مال و حیثیت آدمیان را نتیجه می دهد. در بیان اهمیت این اصل از منظر اسلام، همین بس که اشاره کنیم به رفتار امام علی (ع) در مقابل مخالفانش که نه تنها محاکمه غیرمنصفانه را در حق آنان روا نمی داشت، بلکه تا وقتی دست به اقدام قهرآمیز نمی زدند متعرض آنان نمی شد و حتی سهم ایشان را از بیت المال قطع، نمی کرد. نیز استشهاد می کنیم به توصیه اکید امام علیه السلام بر عدم تعرض و سوءرفتار با قاتل خویش و فقط اعمال مجازت قانونی.

۲) اصل توقف اجرای مجازات بر حکم قضایی پس از استماع و بررسی ادله و دفاع به شیوه عادلانه

طریق علنی بودن دادرسی تأمین می گردد که این هر دو بسیار پیش از آنکه در نظام های موضوعه پذیرفته شود در سیره و نظام قضایی اسلام مورد توصیه، تأکید و عمل بوده است.

۵) اصل قانونی بودن جرم و مجازات

اصل قانونی بودن در معنای عام کلمه به همه حقوق و تکالیف مربوط می شود، به این معنا که هر حق یا تکلیفی باید منشأ قانونی و شرعی داشته باشد، اما در مورد تکالیفی که تخلف از آنها ضمان اجرای کیفری دارد از این اصل به اصل قانونی بودن جرم و مجازات ها تعبیر می شود (۱۷). این اصل تمام مراحل فرایند قضایی کیفری، از اتهام تا اجرای مجازات را در بر می گیرد (۱۸). جامعه ایرانی با این اصل از دو جهت آشنا شده است. نخست از منظر آموزه های فقه جزایی اسلام و سپس در نتیجه آموزش و انتقال تجارب حقوق غربی (۱۹). از منظر فقه امامیه، اصل قانونی بودن جرم و مجازات مقتضای قاعده قبح عقاب بلایان دانسته شده و از قواعد معروف فقهی به شمار می رود. این قاعده از نگاه بسیاری فقیهان و اصولین شیعی در رأس اصول عقلی قرار گرفته است (۲۰). و از آن تعابیر گوناگونی ارائه شده، از قبیل «التکلیف بلا اماره ممیزه مقدمه قبیح» (۲۱). البته قاعده قبح عقاب بلایان دایره ای وسیع تر از اصل قانونی بودن جرم و مجازات دارد زیرا اصل قانونی بودن مربوط به وضع، قانون و تبعاً ابلاغ و انتشار آن است و پس از آن ادعای جهل به قانون به هر شکل عذر نیست، لکن در مورد قاعده قبح عقاب بلایان اگر جهل ناشی از تقصیر نباشد مشمول قاعده خواهد بود. به سخن دیگر در قاعده مراد از بیان، بیان و اصل است، نه بیان صادر. رعایت این اصل در عصر ما در حوزه تعزیرات هم به طور مسلم ضروری است زیرا مراد از عدم نص در تعزیرات نص قرآن و سنت است، نه مطلق. پس لزوم نص اجتهادی مورد انکار نیست (۱۴) البته باید بین قانونی بودن جرم از یک سو و قانونی بودن مجازات به معنای تعیین قطعی نوع و میزان مجازات تفاوت قائل شویم زیرا تعیین قطعی نوع و میزان معینی مجازات برای همه مرتکبان آن مشخص شده باشد امری غیرعلمی و ناعادلانه می نماید (۱۷) و با اهداف و فلسفه مجازات سازگار نیست، بلکه باید به جای ملاک قرار دادن جرم، شخصی مجرم، و جبران و اصلاح محور توجه قرار گیرد (۲۲). از این رو نو و میزان مجازات و اقدامات تأمینی و تربیتی باید به نظر قضایی و برحسب شخصی و شرایط مجرم و سایر عوامل ذیربط سپرده شود (۲۳). بنابراین اعمال نظام واحد مجازات نسب به تمام گروه های مرتکب جرم واحد علمی و عادلانه به نظر نمی رسد (۲۴). از اینجا به فلسفه و حکم نحوه مجازات در تعزیرات وقوف می یابیم.

۶) اصل برائت

در قضای اسلامی مادام که بینه یا اقرار نباشد متهم تبرئه می شود. امام علی (ع) می فرمودند تا تخلف ظاهر نشود مقابله نمی کنم و بر ظن و گمان و صرف اتهام کسی را نمی گیرم. ایشان در امور کیفری

(حدود الهی) بر انصراف متهم از اقرار اهتمام می ورزید. البته استناد به اصل برائت در مقام قضا دو فرض می تواند داشته باشد. یکی اینکه ارتکاب فعل انتسابی از سوی متهم محرز است، اما در اینکه فعل ارتکابی تخلف از تکلیفی بوده است مورد انکار باشد. در این صورت اصل برائت مقتضی اثبات وجود تکلیف است، یعنی اصل قانونی بودن جرم و قبح عقاب بلایان از آن بر می آید.

فرض دیگر آن است که در وجود تکلیف و اینکه فعل انتسابی در صورت اثبات وقوع، تخلف از تکلیف قانونی و شرعی است اختلافی نیست، لکن متهم ارتکاب یا انتساب فعل مجرمانه به خود را انکار می کند. در این صورت فرض بی گناهی مقتضی برائت (تبرئه) متهم است. بنابراین به نظر می رسد فرق است بین اصل برائت در فقه و کلام شیعی و مفهوم برائت در حقوق جزایی که بهتر است از آن به فرض بی گناهی تعبیر کنیم، همانگونه که در اسناد و میثاق های بین المللی حقوق بشری تعبیر شده است.

۷) اصل تفسیر به نفع، متهم

تفسیر قانون به نفع، متهم در حقوق جزای عرفی از آثار فرض برائت به شمار می آید و فقیهان امامیه نیز آن را از مقتضیات اصل برائت دانسته اند. این اصل با قاعده «درء» قابل مقایسه است که به معنای رفع، اتهام و دفع، مجازات از متهم در صورت وجود هرگونه شبهه و تردید در شمول قانون (شبهه حکمی)، و یا وقایع، قضیه (شبهه موضوعی) است.

اصل ترجیح خطا در عفو بر خطا در مجازات که از سخن پیامبر بزرگوار اسلام (ص) استفاده می شود شامل همه انواع کیفرها است و اختصاص به حدود ندارد (۲۵)، بلکه مقصود از واژه «حدود» در کلام رسول گرامی، صلی الله علیه و آله و سلم، معنای عام کلمه است، زیرا فلسفه وجودی قاعده تأمین عدالت و منافع، و مصالح متهمان است. از همین رو هم شبهه عارض بر متهم و هم شبهه عارض بر قاضی را در بر می گیرد. البته خطاب قاعده به نحو مستفاد از بیان پیامبر مکرم (ص) متوجه حاکم شرع و قاضی است لکن شبهه متهم نیز منتهی به شبهه برای قاضی می شود. از این جهت برای مثال جهل به حکم و یا جهل به موضوع از سوی متهم یا مجرم، با قطع نظر از حدیث رفع، به استناد قاعده درء نیز می تواند رافع، مسولیت باشد، در حالی که در حقوق موضوعه چنین نیست، اگرچه در برخی کشورها گام هایی برای ایجاد انعطاف در فرض آگاهی از قانون (جهل به قانون عذر نیست) برداشته شده است (۲۶).

۸) اصل علنی بودن دادرسی

علنی بودن دادرسی متکفل تأمین دو مصلحت است، یکی حمایت از متهم در برابر محاکمات سری و دیگری جلب اعتماد عمومی نسب به اجرای عدالت (۲۷). کار ویژه این اصل عبارت از تضمین نظارت اجتماعی بر اجرای مستقل عدالت است، زیرا محروم کردن عموم از امکان مشاهده رسیدگی قضایی منجر به تصمیمات ناصواب و احتمال

بدیهی است از آنجا که امروزه اجرای عدالت قضایی اسلام از طریق نهادها، تشکیلات و ساز و کارهای متداول صورت می پذیرد، توجه به تأمین موقعی برابر طرفین که از عناصر اصلی دادرسی عادلانه است، اجتناب ناپذیر می نماید.

اصولی که به اختصار مورد بررسی قرار گرفت مهمترین اصول و معیارهایی هستند که رعایت آنها برای تحقق دادرسی عادلانه ضروری می نماید. اصل دادرسی عادلانه به دنبال این هدف است که فرایند قضایی به کشف حقیقت و اجرای عدالت بینجامد و تأمین مقصود متوقف بر آن است که در تمام مراحل این فرایند، اصل دادرسی عادلانه نصب العین مقامات موظف و صلاحیتدار قرارگیرد و مقتضیات اصول یادشده مورد اهتمام و مراعات واقع، شود. این مقتضیات عبارت از حقوق و تکالیفی است که در نحوه عملکرد و رفتار مقامات ذیربط با افراد مشمول صلاحیت آنان تبلور می یابد.

نتیجه گیری

واضح است که برای برقراری امنیت قضایی شرط اول، پایبندی به مسئولیت های اخلاقی و وجود نظام قضایی کارآمد و عدالت خواه، قوانین کارآمد و آیین دادرسی راهگشا، کارکنان متعهد و هوشمند، فضای سالم، فرهنگ لازم جهت حمایت های قضایی، پرهیز از حاکمیت سلیقه ها و باندها بر دستگاه قضایی، پیشگیری از وسوسه های افراد نفوذی و حيله گر و ارتباطات ناسالم و نیز برخورد با مفاسد، از جمله رشوه خواری، سوءاستفاده، فرصت طلبی و حاکمیت روابط بر ضوابط است. بسیاری معتقدند امنیت قضائی در راس امور هر نظام اداری قرار دارد، حقوق ایران نیز با توجه به تاکیداتی که در دین مبین اسلام بر لزوم احقاق حق و عدالت قضائی وجود دارد، بر امنیت قضائی تمرکز ویژه ای دارد.

اصول بنیادین اخلاقی و مسئولیت اخلاقی در هر نظام حقوقی زیرساخت ها و پایه های هر نظام حقوقی را می سازند. این اصول مفاهیمی فرافقانونی است که به عنوان میراث نسل های گذشته مورد پذیرش وجدان عمومی قرار گرفته و امروزه به عنوان مسلمات حقوق نیازی به اثبات ندارند. وجود این اصول، عقلانیت و انسجام ساختار حقوقی را تضمین کرده و فقدان آن، موجب آشفتگی و بی نظمی حقوقی می شود. این اصول که ریشه در اعتقادات و باورهای آن نظام، یافته ها و آموزه های حقوق بشری، حقوق داخلی و اسناد بین المللی دارند، در قلمرو آیین دادرسی کیفری، اهمیتی دوچندان می یابند؛ زیرا آیین دادرسی کیفری در صدد آشتی میان آزادی و امنیت است و بدیهی است اصول بنیادین حاکم در این مرحله باید از یک طرف، تأمین کننده حقوق فردی در مفهوم خرد و حقوق بشر در مفهوم کلان بوده و از سوی دیگر، تضمین کننده امنیت شهروندان و جامعه باشد.

مسئولیت های اخلاقی در دادرسی از یک سو، راهنمای دادرس در تفسیر دادگرانه از وقایع و مواد قانونی خواهند بود و در عین حال، ملاک

بروز فساد می گردد. علنی بودن دادرسی هم در محاکمات کیفری و هم در دادرسی های مدنی لازم الرعایه است، لکن بدیهی است در محاکمات کیفری از اهمیت و ضرورتی به مراتب بیشتر برخوردار است به گونه ای که امکان دسترسی عموم عنصری انکارناپذیر در تأمین دادرسی منصفانه است. از این رو این اصل هم در قوانین ملی و هم در مقررات بین المللی حقوق بشر از جایگاه ویژه ای برخوردار است (۱۳). اما دادرسی محرمانه که ویژگی پرونده های امنیتی است امری کاملاً استثنایی به شمار می رود.

توجه به یک نکته در زمینه اصل علنی بودن دادرسی ضروری است و آن این که علنی برگزار کردن محاکمه پیش از آنکه حق اصحاب دعوا باشد تکلیف دادگاه است و متوقف بر درخواستی از سوی اشخاص نیست. البته این اصل استثنائاتی دارد که تقاضای اشخاص، با تشخیص دادگاه، می تواند یکی از آن موارد باشد. اما امروزه اگر از این اصل به عنوان «یک اصل کلی حقوق کیفری جدید» (۲۸). یاد می شود،

۹) اصل برابری

این اصل در مورد همه حقوق انسانی، اصلی اساسی و یکی از مهم ترین جلوه های رعایت مساوات در امر قضا و دادرسی است که خود مقتضی حقوقی برای افراد و اصحاب دعوا است. از یک سو همه افراد جامعه اسلامی باید به منظور احقاق حق به طور یکسان به مراجع قضایی مشروع، جهت استماع دعوی و یا دفاع از اتهامات ادعا شده علیه ایشان، دسترسی داشته باشند (۲۹). و از سوی دیگر در فرایند دادرسی برابری بین اصحاب دعوا به منزله عنصر اساسی دادرسی عادلانه مورد اهتمام و مراعات باشد. از این رو رعایت مساوات بین طرفین حتی در نگاه کردن، گفتار و مانند آن، همچنین اجرای یکسان قوانین نسبت به همگان بدون تبعیض بین قریب و بعید و ظرایف فراوان دیگری که در آداب قضای اسلامی مورد توصیه و تأکید قرار گرفته، به خوبی بازنمای اهمیت اصل برابری اصحاب دعوا در دادرسی است. نمونه بارز این برابری را در قضایای معروفی همچون دعوی مربوط به زره امام علی (ص) می توان دید. در خصوص اصل برابری توجه به این نکته ضروری می نماید که آنچه امروزه در دادرسی های کیفری حائز اهمیت است برابری بین دادستان و متهم است که از آن به برابری سلاح ها نیز یاد می شود (۳۰)، به این معنا که چون در دادرسی کیفری دادستان که مقام تعقیب است به واقع، یک طرف دعوا تلقی می شود که می کوشد مجرمی متهم را اثبات و زمینه محکومی او را فراهم کند، لازم است به منظور تضمین دادرسی عادلانه، توازن بین اصحاب دعوا و دسترسی هریک به امکانات لازم و برابر چه اثبات اتهام از سوی دادستان و دفاع از سوی متهم تأمین گردد. البته برابری طرفین به این معنا نیست که متهم استحقاق وسایل و منابع مشابه دادستان را دارا باشد، بلکه مقصود آن است که هر دو طرف برای ارائه مطالب شان وسایل کافی در اختیار داشته باشند (۱۳).

ترین تعریف از جرم، نسبت به کنش‌های مخالف نظم اجتماعی انجام می‌شود اما با نگاهی دقیق‌تر می‌توان گفت بی‌تردید همین مفهوم نظم اجتماعی بدون توجه به گرایش‌های اخلاقی یک جامعه قابل اشاره نیست. حقوق کیفری ایران نیز بیش از هر چیز در جرم‌انگاری رفتارهای ممنوعه متأثر از اخلاق بوده و به عبارتی دیگر بیشتر قوانین و اصول در حیطه‌ی حقوق کیفری ریشه در قواعد اخلاقی دارند.

ملاحظه‌های اخلاقی

در پژوهش حاضر حق معنوی مولفین آثار مورد احترام قرار گرفته و قوانین تعارض منافع کاملاً مورد توجه قرار گرفته است.

ارزش‌گذاری آرای قضایی قلمداد می‌گردند و از سوی دیگر، راهنمای عالمان حقوق در تفسیر آرای قضایی و مقررات قانونی به حساب می‌آیند. هرچند احصاء و شمارش همه‌ی اصول بنیادین و اساسی حاکم بر فرآیند دادرسی کیفری از یک سو، به علت اختلاف نظر در خصوص اصل یا وصف اساسی و بنیادین آن در میان اندیشمندان حقوق و از سوی دیگر، پراکندگی و تنوع اصول و قواعد جاری در این قلمرو، به راحتی امکان‌پذیر نیست، با بررسی دیدگاه‌های علمای حقوق و تأمل در رویه قضایی در قلمرو آیین دادرسی کیفری، می‌توان اصول اساسی و بنیادین حاکم بر رسیدگی‌های کیفری را آن دسته از اصولی بدانیم که از یک سو، ناظر بر مرجع قضایی و رسیدگی جاری در آن هستند و از سوی دیگر، در مقام حمایت از حقوق و آزادی‌های متهمان و بزه دیدگان وضع و بنا شده‌اند. هرچند در اصل قلمداد نمودن برخی از این قواعد حقوقی محل تأمل است، از آنجا که بسیاری از آنها باعث دوام و بقای دادرسی‌های کیفری و تضمین مشروعیت و قانونمندی آن هستند، از دیدگاه ما اصل قلمداد گردیده‌اند.

حقوقدانان معاصر مهم‌ترین وابستگی حقوق جزا به علوم انسانی را مربوط به علم اخلاق می‌دانند. گاه رعایت نکردن مقررات اخلاقی و کنش خفیف اجتماعی را به دنبال دارد که به طور معمول با نکوهش، سرزنش و توبیخ‌های اخلاقی خفیفی همچون بی‌اعتنایی همراه است، اما اگر به دلیل اهمیت برخی از مقررات اخلاقی، عکس‌العمل شدید باشد مجازات یا اقدام‌های تأمینی پاسخگویی عمل ضد اخلاقی است که عنوان جرم می‌گیرد.

اگر همانند برخی حقوقدانان نخواهیم مجازات‌ها را فقط ضمانت اجرای اخلاقیات بدانیم بی‌تردید در کنار ضرورت‌هایی که قانون‌گذار را وادار می‌دارد تا قوانینی مورد نیاز اجتماع وضع کند، باید پذیرفت که بسیاری از قوانین وضع شده‌ی دیگر برای جلوگیری از گسترش رفتارهای غیر اخلاقی است. پس به طور اختصار در مورد مفهوم پدیده‌ی مجرمانه و نسبت آن با اخلاق می‌توان گفت هر چند رایج

واژه نامه

1. Fair judgement	دادرسی عادلانه
2. Human right	حقوق بشر
3. Trust	اعتماد
4. Ethical responsibility	مسئولیت اخلاقی
5. Ethics	اخلاق
6. Justice	عدالت
7. Judicial security	امنیت قضایی
8. Rights of citizens	حقوق شهروندان
9. Social customs	رسوم اجتماعی
10. Religious teachings	تعالیم مذهبی
11. Moral rules	قواعد اخلاقی
12. Immunity of life	مصونیت جان
13. Human dignity	کرامت انسانی
14. Independent	استقلال
15. Public supervision	نظارت عمومی

References

- Ebrahimi SF, Zamani SG. The principles of fair trial in dealing with administrative violations. 1st ed. Tehran: Shahre Danesh. 2014. (In Persian).
- hosseini, S. H., hoseini, S. S., salehabadi, Z. The Need to Observe the General Principles of Criminal Law in Dealing with Administrative Violations. Public Law Knowledge Quarterly, 2021; 10(32): 1-18. (In Persian). doi: <https://doi.org/10.22034/qjplk.2021.221>
- Kholia B. Examining the principles of fair proceedings in the commissions for dealing with administrative violations of government employees. [M.A. thesis]. Tehran: Islamic Azad University. 2012. (In Persian).
- Kalantarian S. The right to a fair trial. Advocacy Journal, 2001; 6: 30-35. (In Persian).
- Biparva A. Media, human right and citizenship. 1st ed. Iran/Tehran: Mizan Publication. 2018. (in Persian).
- Hashemi SM. Fundamental rights of the Islamic Republic of Iran. 2nd ed. Iran/Tehran: Dadgostar Publication. 2012. (In Persian).
- Kazemipoor S. population and national security. Development and Public Security Conference of the Political and Law Enforcement Deputy of the Ministry of Interior, Tehran. 1996.
- Alinaghi A. Judicial security. Strategic Studies Quarterly, 2001; 3(10): 50-64. (In Persian).
- Dehkhoda A. Encyclopedia. 1st ed. Iran/Yehran: Tehran University Press. 1998. (In Persian).
- Rajabdorri H, Malmir M, Khorramin M. The relationship between ethical leadership & employee creativity: the moderating role of manager-employee relationship. Ethics in Science and Technology 2021; 16 (2) :108-114. (In Persian). DOR: <http://dorl.net/dor/20.1001.1.22517634.1400.16.2.14.9>

11. Hoseinzadeh Yazdi M, Tahari M. Social and ethical responsibility against social determinism. *Ethics in Science and Technology* 2019; 14 (1) :5-11. (In Persian). DOR: <http://dorl.net/dor/20.1001.1.22517634.1398.14.1.2.1>
12. Ardalan M. Relationship between moral philosophy and readiness for change: mediating role of moral responsibility. *Ethics in Science and Technology*, 2019; 14 (1) :43-49. (In Persian). DOR: <http://dorl.net/dor/20.1001.1.22517634.1398.14.1.7.6>
13. Hamdi K, Khalili kisomi M, Vazifeh Doust H, Hosseinzadeh Lotfi F. Bank ethical responsibility to compensate for services failure and its revival. *Int. J. Ethics Soc.*, 2021; 2 (4) :18-27. DOI: <http://dx.doi.org/10.52547/ijethics.4.3.51>
14. Fazaeli M. Fair trial in international criminal trials. 1st ed. Tehran: Shahre Danesh Publication. 2013. (In Persian).
15. Oudeh A. The modern encyclopedia of Islamic criminal jurisprudence. 1st ed. Egypt: Dar Al-Shorouk. 2002.
16. Sadeghi Ziazi, H., Ebrahimi Manesh, M. Right to liberty and security of person in international instruments of Human Rights and Iran law with a glance innovations of criminal procedure bill. *Comparative Law Review*, 2014; 5(1): 171-190. (In Persian). doi: <https://doi.org/10.22059/jcl.2014.51533>
17. Koleini M. Kafi's principles. 2nd ed. Beirut: Dar-Alketab Al-Arabi. 1413. (In Arabic).
18. Sajadi Nejad, S. A. The Principle of "Legitimacy of Offences and Punishments in Islamic Jurisprudence. *Criminal Law Doctrines*, 2006; 3(20): 89-114. (In Persian).
19. Eftekhari Jahromi G. The principle of legality of crimes and punishments and their changes. *Legal Research Quarterly*, 1999; 2(125): 1-10. (In Persian).
20. Milani A. The principle of legality of crimes and punishments in the context of history. *Judiciary Law Journal*, 2008; 72: 157-180. (In Persian). DOI: <https://doi.org/10.22106/jlj.2008.11290>
21. Mohaghegh Damad M. Blabian eagle evil rule and compare it with the principle of legality of penalties. *Journal of Philosophical Theological Research*, 1999; 1(1): 77-92. (In Persian). DOI: <https://doi.org/10.22091/pfk.1999.498>
22. Alavi SM. Al-Dhari'ah to the origins of Shiism. 2nd ed. Iran/Qom: Islamic Recs. 1997. (In Arabic).
23. Noorbaha R. The field of general criminal law. 3rd ed. Iran/Tehran: Mizan Publication. (In Persian).
24. Kalantari K. The principle of legality of crimes and punishments. 1st ed. Iran/Babolsar: Mazandaran University Press. 1996. (In Persian).
25. Stefany G, Losovar G, Block B. General criminal law. Translated by Dadban H. 2nd ed. Tehran: Allame Tabatabaei University Publication. 2004. (In Persian).
26. Mahmoodi F. The principle of interpretation is in favor of the accused. 1st ed. Iran/Tehran: Imam Sadiq University. 1999. (In Persian).
27. Drumbl M, Bassiouni M. Introduction to international criminal law. *The American Journal of International Law*, 2005; 99(1). DOI: <http://dx.doi.org/10.2307/3246137>
28. Navratil S. A comparative overview of publicity in the administration of justice. 1st ed. USA: Hart Publishing. 2007.
29. Cassese, Antonio. *International Criminal Law*. The Italian Year Book of International Law Online, 2003; 14(1): 497-501. DOI: <http://dx.doi.org/10.1163/221161304X00217>
30. Rostami V, Khosravi A. Possibility of enacting of unified administrative procedure Act (with attention to nature and Characteristics of Administrative tribunals). *The Quarterly Journal of Judicial Law Views*, 2023; 18(64): 81-102. (In Persian).
31. Horr Ameli M. Al-Shia's resources. 1st ed. Beirut: Arab Heritage Revival House. (In Arabic).